

تیک‌تک

تیک‌تک

گزارش کامل

را اینجا بخوانید

جیب ویژت

امیر ناظمی - آرتنا نقوایی:

دانشگاه شما ربطی به درآمد امروztان ندارد!

در ابتدای هر سال مبلغ قرارداد و افزایش حقوق نسبت به سال گذشته به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مشترک کارکنان و کارفرمایان تبدیل می‌شود؛ چراکه مرجع شفاف‌ی برای تعیین میزان افزایش حقوق به صورت منصفانه وجود ندارد. تنها شاخصی که تا حدی دور طرف به آن نیم‌نگاهی دارند، میزان افزایش حقوقی است که در ابتدای هر سال از سوی دولت درمورد حداقل حقوق قانون کار و البته سایر سطوح درآمدی اعلام می‌شود. واضح است که این شاخص تنها یکی از عوامل است و نمی‌تواند در تمام موارد مبنای توافق طرفین باشد. این عدم شفافیت باعث شده در خیلی از موارد سازمان‌ها و کارمندان نتوانند به یک توافق منصفانه برسند و این اختلاف در نهایت منجر به نارضایتی و جدایی کارکنان از سازمان‌ها می‌شود. راه‌حل برچیده‌شدن این اختلافات و کشمکش‌های درونی، آگاهی از میزان افزایش حقوق درخواستی افراد مشابه در گروه‌های شغلی مختلف است. به همین دلیل است که جاب ویژن «نظرسنجی سراسری میزان افزایش حقوق» را هر سال برگزار می‌کند. در گزارش سراسری میزان افزایش حقوق در سال ۱۴۰۱، که براساس داده‌های این نظرسنجی تهیه شده است، تلاش شده نمودی واقعی از بازار کار به هر دو طرف یعنی کارکنان و کارفرمایان ارائه شود. همچنین در گزارش مذکور علاوه بر آگاهی از میزان حقوق واقعی افراد در سال ۱۴۰۰، انتظارات آنها برای افزایش حقوق‌شان در سال ۱۴۰۱ نیز مطلع خواهید شد.

دانشگاه رفتن به مثابه سرمایه‌گذاری

دانشگاه رفتن در آمریکا بیشتر نوعی سرمایه‌گذاری است؛ برای همین است که خانواده‌های آمریکایی گاه از دوران کودکی فرزند خود، اقدام به پس‌انداز شهریه دانشگاه می‌کنند و مانند هر سرمایه‌گذاری دیگری آنچه مهم است، نرخ بازگشت سود است. به‌همین دلیل دانشگاه‌های آمریکایی براساس درآمد فارغ‌التحصیلان رتبه‌بندی می‌شوند تا بهترین سرمایه‌گذاری آشکار بشود؛ اما در ایران که نظام دانشگاهی‌اش ترکیب تحصیل رایگان و شهریه‌ای است، بیشتر افراد انتخاب‌شان دانشگاه دولتی رایگان است. نتایج آماری می‌تواند معیار خوبی برای این نرخ بازگشت سرمایه‌گذاری باشد. در ایران این سرمایه‌گذاری، نه در پس‌انداز شهریه، بلکه در هزینه مربوط به کلاس‌های کنکور و کتاب‌های کمک‌آموزشی است.

انتظار از دانشگاه برتن

این پیش‌فرض در میان عموم مردم وجود دارد که فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های برترمقناضی (در ایران دانشگاه‌های سراسری، دولتی و رایگان) در محیط کاری موفق‌تر و مفیدتر عمل می‌کنند و از داده‌های بیشتری برخوردارند. این پیش‌فرض برآمده از دلایل زیر است:

۱) خدمات آموزشی بهتر؛ دانشگاه‌های برتر هم از استادان شناخته‌شده‌تر بهره می‌برند، هم از زیرساخت آموزشی

مجلس در معادله کاهش قیمت مسکن، سفته‌بازان زمین را نادیده گرفت و بیمه کارگران

ساختمانی را قطع کرد

ضعیف‌کشی کارگران!؟

مهام سلیمان بیگی: بیش از ۱۴ نفر از افرادی که در هفته اخیر از زیر خروارها خاک متروپل بیرون کشیده شده‌اند، کارگران ساختمانی بوده‌اند؛ کارگرانی که قربانی سودجویی عبدالباقی‌ها هستند! در ایران بیشتر از ۵۰ درصد حوادث کار به کارگران ساختمانی تحمیل می‌شود؛ کارگرانی که در رکود سنگین بازار ساخت‌وساز ایران، گاهی تا ماه‌ها بی‌کاری می‌مانند و بنا بر گفته اکبر شوکت، رئیس کانون کارگران ساختمانی، در صورتی که دستمزد سالانه آنها را بر تعداد ماه‌های سال تقسیم کنیم، حقوق ماهانه کارگران ساختمانی حدود ۲۵ درصد کمتر از حداقل دستمزد در ایران خواهد بود.

این مقام صنفی می‌گوید سرپرست یک و نیم میلیون خانواده ایرانی، کارگر ساختمانی است و حدود نیمی از آنها در فقیرنشین‌ترین محلات شهر مستأجر هستند. حالا خبر می‌رسد که مجلس به بهانه کاهش قیمت مسکن، بیمه کارگران ساختمانی را قطع کرده است! از یک و نیم میلیون کارگر ساختمانی، تنها حدود نیمی از آنها موفق به دریافت پوشش بیمه‌ای شده‌اند و حالا مجلس تصمیم دارد بیمه همین تعداد افراد را هم قطع کند؛ مجلس در حالی مدعی است که بیمه کارگران ساختمانی موجب کاهش قیمت مسکن می‌شود که کارشناسان می‌گویند سهم بیمه کارگران از قیمت تمام‌شده مسکن فقط نیم درصد است و سود خیره‌کننده بازار ساخت‌وساز به جیب زمین‌داران و سازوفرش‌ها می‌رود.

بر اساس اعلام وزارت راه و شهرسازی، سهم قیمت زمین در قیمت تمام‌شده مسکن گاهی تا ۷۰ درصد می‌رسد؛ اما گویا مجلس تصمیم گرفته به جای مهار سفته‌بازان و رانت‌خواران بازار زمین و مسکن، از رقم ناچیز بیمه کارگران ساختمانی بزند.

جان کارگران ساختمانی کف دست عبدالباقی‌ها!

بخشی از ماجرای روایت‌نشده متروپل‌ها در کشور ما، ماجرای کارگرانی است که خطرات فراوان فرایند ساخت‌وساز ناایمن را به جان می‌خرند و در نهایت هم قربانی سودجویی عبدالباقی‌ها می‌شوند. آن‌طورکه انجمن صنفی کارگران ساختمانی می‌گوید، «سازندگان جان این کارگران را با یک تکه کاغذ خرید و فروش می‌کنند تا با خیال راحت از مسئولیت حفظ جان آنان شانه خالی کنند». رئیس انجمن صنفی کارگران توضیح می‌دهد: «طرف یک تکه کاغذ دستش می‌گیرد به‌عنوان «بیمه مسئولیت مدنی» و فکر می‌کند دیگر هیچ مسئولیتی ندارد. این بیمه تعهد می‌کند که اگر مثلا پنج نفر سر ساختمان بمیرند، دیه آن پرداخت می‌شود و مشکلی نیست! به نوعی مجوز صادر می‌کند برای مرگ کارگران ساختمانی، می‌بینیم در یک حادثه، کارفرما صد درصد مقصر است ولی چون بیمه مسئولیت مدنی دارد، یک ریال دیه از جیب نمی‌پردازد؛ دیه به کنار، حتی ۲۴ ساعت بازداشت هم نمی‌شود».

ناگفته پیداست مشاغل ساختمانی، هم حادثه‌خیزند و هم سخت و زیان‌آور؛ به‌طوری‌که جمعیت یک و نیم میلیون نفری کارگران ساختمانی به تنهایی ۵۰ درصد از حوادث ناشی از کار کل کشور را متحمل می‌شوند. باین‌حال چند سالی است که حتی از حداقلی‌ترین حقوقشان نیز محروم شده‌اند و سازمان تأمین اجتماعی به بهانه‌های مختلف، یکی‌یکی نام کارگران ساختمانی را از فهرست بیمه‌شدگان حذف می‌کند.

ابتدای نیمه دوم سال ۸۹، قانون بیمه تأمین اجتماعی کارگران ساختمانی پس از وقفه‌ای سه‌ساله به اجرا درآمد و کارگران ساختمانی پس از سال‌ها کار بدون بیمه، موفق شدند شغل پرخطر خود را زیر چتر بیمه ببرند. اما در تمام این سال‌ها دولت‌ها برای بیمه‌کردن کارگران ساختمانی سخت‌گیری‌های زیادی کردند؛ به‌طوری‌که درحال‌حاضر فقط حدود نیمی از آنها موفق شده‌اند خدمات بیمه را دریافت کنند. با وجود این حالا خبر می‌رسد که مجلس بنا دارد همین جمعیت اندک را هم از حقوق بیمه‌ای خود محروم کند و به گفته اکبر شوکت، رئیس کانون کارگران ساختمانی، بیمه کارگران ساختمانی حالا در بدترین وضعیت ممکن خودش قرار دارد.

حذف بیمه ۱۰۰ هزار کارگر در دولت جدید

در ادامه، وضعیت این روزهای بیمه کارگران ساختمانی را از زبان شوکت می‌خوانید: «سه سال است اجرای این قانون به بهانه نداشتن منابع مالی متوقف شده است. از سال ۹۳ تعدادی از حامیان بسزایوفروش‌ها که برخی نمایندگان مجلس هم جزء آنها بودند، قانون را به نحوی تخریب کردند و تغییر دادند که منابع سهم ۲۰درصدی کارفرما توسط سازمان تأمین اجتماعی دیگر تأمین نشود و کارفرما مجبور به پرداخت سهم تأمین اجتماعی نشود». او ادامه می‌دهد: «وضعیت پوشش بیمه‌ای کارگران ساختمانی در دولت سیزدهم بسیار نامطلوب

شده است و در شرایطی که تشکل‌های صنفی تلاش کرده بودند حدود یک میلیون نفر کارگر ساختمانی بیمه شود، حالا کمتر از ۷۰۰ هزار نفر بیمه دارند. یعنی در چند سال اخیر بیمه حدود ۳۰۰ هزار کارگر ساختمانی قطع شده که حذف بیش از ۱۰۰ هزار نفر آنها در دوران ریاست‌جمهوری آقای رئیسی بوده است». این فعال صنفی کارگری تأکید می‌کند: برای قطع بیمه کارگران ساختمانی بهانه‌های مختلفی می‌آورند؛ مثلا کارگرانی که در نیمه شمالی کشور زندگی می‌کنند، شش ماه دوم سال را معمولا بی‌کار هستند و به این بهانه بیمه تعداد زیادی از آنها را حذف کردند. یا کارگرانی که به علت بی‌کاری و نبودن کار برای چند روز مجبور شدند مسافرکشی کنند ... بیمه آنها را نیز قطع کرده‌اند و در واقع بیمه هر کارگری را به نحوی که می‌توانستند حذف کردند و علنا هم به ما اعلام کردند اگر اصلاحیه ماده پنج که سه سال است معطل مجلس مانده، رای نیاورد، بیمه ۳۰۰، ۴۰۰ هزار کارگر دیگر نیز به‌زودی قطع خواهد شد». اصلاحیه قانون مربوط به بیمه کارگران

از سال گذشته در مجلس بین کمیسیون‌های مختلف و صحن علنی پاس‌کاری می‌شود و ظاهرا برحلاف طرح‌هایی مثل طرح صیانت یا طرح خرید و فروش اشیای تاریخی، حامی چندانی در مجلس ندارد! شوکت دراین‌باره توضیح می‌دهد: «حرف ما با مجلس این است که چرا حقوق کارگران را نادیده می‌گیرند، اما از هر طرح غیرضروری و حتی فسادآور مانند سهمیه قیر رایگان حمایت می‌کنند؟! متأسفانه سال‌ گذشته وقتی اصلاحیه به صحن علنی آمد، بدون هیچ دلیلی آقای قالیباف آن را دوشوری اعلام کرد؛ درحالی‌که طرح داشت در صحن رای می‌آورد و با این اقدام رئیس مجلس، طرح به کمیسیون بازگشت و دوباره یک سال معطل ماند و با فشارهای تشکل‌های کارگری خوشبینانه طرح دوباره به صحن علنی بازگشت و اواسط فروردین کلیات طرح رای آورد. این کلیات شامل منابع مالی می‌شد که مدت‌ها محل اختلاف بود؛ اما دوباره طرح به مشکل خورد». او ادامه می‌دهد: «ایرادات مجلس بنی‌اسرائیلی است. می‌گویند بیمه کارگران باعث افزایش قیمت ملک می‌شود؛ درحالی‌که در قانون آمده حق بیمه پرداختی کارفرما در مناطق ضعیف کمتر، یعنی بین یک تا هشت درصد به ازای هر مترمربع باشد و در مناطق پرخرودارتر بیشتر، یعنی هشت تا ۱۵ درصد به ازای هر مترمربع تعیین نشود». به گفته شوکت، این حق بیمه تنها چیزی حدود ۴۰ هزار تومان تا ۶۰۰ هزار تومان تمام می‌شود و ۶۰۰ هزار تومان مربوط به کارفرمایانی است که آپارتمان‌هایشان را متری صد میلیون تومان به بالا می‌فروشند. بنا بر توضیحات رئیس انجمن کارگران ساختمانی، کل هزینه بیمه کارگران ساختمانی، نیم درصد قیمت ای ملک است. او تأکید می‌کند: چطور وقتی قیمت ملک در طول چهار، پنج سال گذشته حدود ۸۰۰، ۲۰۰ درصد افزایش داشت، صدای هیچ‌کس درنیامد ولی حالا که قرار است نیم درصد به هزینه ساختش اضافه شود، صدای همه بلند شده است؟!». آن‌طورکه شوکت می‌گوید، نمایندگان کارگران بارها از مخالفان طرح دعوت به گفت‌وگو کرده‌اند؛ اما نه نمایندگان، نه وزارت کار و نه سازمان تأمین اجتماعی هیچ‌کدام حاضر نشدند وارد گفت‌وگو شوند.

سد مجلس پیش‌پای کارگران

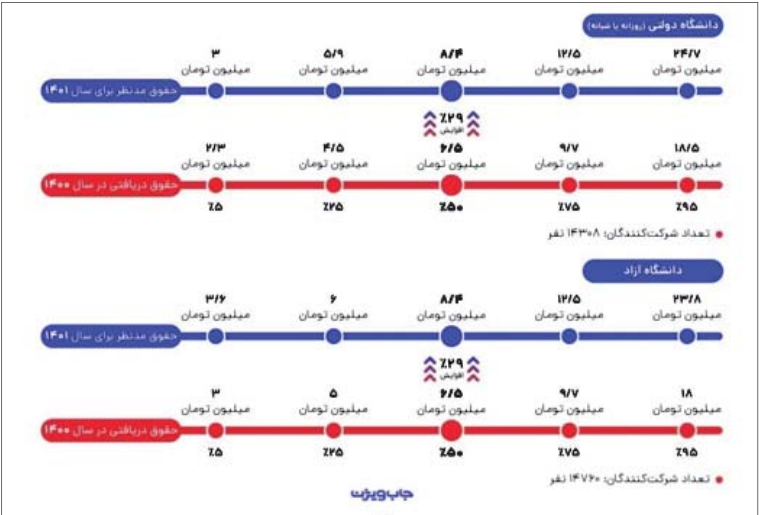
اما استدلال مخالفان تصویب اصلاحیه قانون بیمه کارگران چیست؟ این سؤالی است که جعفر قادری، نماینده مجلس، در پاسخ به آن به «شرق» می‌گوید: «مدلی که کمیسیون اصلاحیه را مصوب کرده است، شدیدا هزینه ساخت‌وساز را افزایش می‌دهد. درست است که ممکن است منابع تأمین اجتماعی را تأمین کند، ولی منجر به افزایش بسیار شدید هزینه‌های ساخت‌وساز می‌شود. من طراح این طرح بودم، اما چیزی که در نهایت به کمیسیون رفته است، خلاف طرح اولیه بوده و به نظر می‌رسد عادلانه نیست».

او ادامه می‌دهد: «میان مناطق شهری و روستایی، شمال شهر و جنوب شهر و

شهرهای بزرگ و کوچک تفاوت‌ها به صورت کافی دیده نشده است. این موجب می‌شود هزینه ساخت‌وساز بالا برود و طرح اشکال جدی دارد و همین نگرانی‌ها باعث می‌شود در ورودش به صحن تغلل شود». این نماینده مجلس ادامه می‌دهد: «وقتی قیمت یک متر ساختمان در شهر نسبت به روستا متفاوت است، وقتی قیمت در شمال و جنوب و شهر کوچک و بزرگ متفاوت است، وقتی زمین‌ها کاربری‌های متفاوتی دارند و قیمت ساختمان تجاری با مسکونی بسیار فریق دارد، باید در پرداخت‌ها هم تفاوت باشد. اینکه ما درصدها را به‌گونه‌ای قرار بدیم که فشار زیادی به اقشار کم‌درآمد جامعه بیاید، توجیه ندارد».

او در پاسخ به این پرسش که چطور افزایش نیم‌درصدی بیمه کارگران فشار زیادی

شغلی بیشتر موضوعی شخصی بوده است و تابع فعالیت‌های آن فرد.

۲) نادیده‌گرفتن مهاجران: در سال‌های اخیر تعداد درخور توجهی از دانشجویان دانشگاه‌های برتر به دلایل مختلف مهاجرت را انتخاب کرده‌اند. این امر می‌تواند داده‌ها را با سوگیری همراه کند.

۳) اهمیت یافتن مهارت‌های نرم: در دنیای امروز، رشد و پیشرفت شغلی تا حد زیادی تابع نیازمندی‌هایی از جنس مهارت‌های نرم (مانند توانمندی ایجاد ارتباط اجتماعی یا توانمندی سخنرانی یا نگارش) است و اساسا این مهارت‌ها در صرف‌فصل‌های درسی هیچ نوع دانشگاهی در کشور وجود ندارد و آموزش داده نمی‌شود. در واقع افراد این نوع مهارت‌ها را از خانواده، محیط کار یا جامعه کسب می‌کنند. نکته دیگر این گزارش «سایر دانشگاه‌ها» است؛ یعنی دانشگاه‌های تخصصی که اغلب متمرکز بر یک حوزه خاص هستند. فارغ‌التحصیلان این دانشگاه‌ها از نظر حقوق و دستمزد تفاوت معناداری (بیش از ۵۰ درصد) با سایر دانشگاه‌ها دارند. این مسئله شاید تأکیدی بر اهمیت پرورش نیروی انسانی ماهر باشد. دانشگاه‌های تخصصی هم آموزش تخصصی‌تر ارائه می‌دهند و هم فرصت ورود به اجتماع‌های تخصصی (نمادی از سرمایه اجتماعی) را بهتر فراهم می‌کنند. هرچند فارغ‌التحصیلان این دانشگاه‌ها اغلب بسیار محدود هستند.

داده‌های آماری به ما می‌گویند «اینکه دانشگاه محل تحصیل شما کجا بوده و کجا هست، اغلب تأثیری در میزان پیشرفت در مسیر شغلی و به دنبال آن میزان حقوق دریافتی شما ندارد». پس اگر می‌خواهید موفق باشید، در دام محل تحصیل دانشگاهی خود نمانید؛ اینکه شما شریفی هستید یا پلی‌تکنیکی یا ... برای موفقیت شما هیچ تضمینی نیست. خودتان برای رشد خودتان اقدام کنید.

◆**ان تحلیل کاری است از رسانه خبری تیک‌تک (TickTech)**

بر سازندگان که عموما متمول هستند، می‌آورد؟ می‌گوید: «اینکه تأثیرگذاری نیم‌درصد است، به نظر حرف درستی نیست و می‌تواند هزینه‌های ساخت‌وساز را بیش از این افزایش دهد و مشکلاتی ایجاد کند». قادری به این سؤال که آیا برآوردی دارد که اگر افزایش هزینه نیم‌درصد نیست پس چقدر است؟ پاسخ می‌دهد: من برآوردی ندارم! اما معتقدم تفاوت‌های کاربری زمین و مناطق مختلف پروژه ساختمانی باید در طرح دیده شود تا بار هزینه به مناطق جنوب شهر یا شهرهای کوچک تحمیل نشود».

از جیب کارگر ساختمانی به نفع بسازو بفروش می‌زنند

برخلاف ادعای قادری، بیت‌الله ستاربان، تحلیلگر اقتصاد مسکن، معتقد است بیمه کارگران حتی نیم‌درصد هم تأثیری در قیمت ملک ندارد!

او به «شرق» توضیح می‌دهد: «عمده هزینه مسکن مربوط به قیمت زمین است و گاهی بهای زمین در برخی مناطق شمال شهر تهران تا ۷۰ درصد هزینه تمام‌شده مسکن را تشکیل می‌دهد و در این میان، سهم دستمزد کارگران ساختمانی در هزینه تمام‌شده مسکن بسیار کم است و سهم بیمه بسیار ناچیز». این کارشناس اقتصاد مسکن ادامه می‌دهد: «هزینه ساخت هر مترمربع مسکن، عددی ثابت است و در تمام نقاط کشور تقریبا یکسان است. برای مثال در حال حاضر هزینه ساخت هر مترمربع مسکن حدود هشت تا ۱۰ میلیون تومان است که از این رقم حدود ۳۰ درصد مربوط به دستمزد کارگران ساختمانی است و به عبارتی حدود دو تا سه میلیون تومان از هزینه ساخت مسکن سهم دستمزد کارگران است؛ اما سازنده مسکن را متری ۵۰ تا ۶۰ میلیون تومان می‌فروشد!». ستاربان تأکید می‌کند: «در مقابل سود سرشاری که سازندگان مسکن در ایران می‌برند، سهم بیمه کارگران که رقمی بسیار اندک می‌شود و نیم درصد کسر هزینه بیمه کارگران، در سود نهایی کارفرما واقعا عدد ناچیزی است و وقتی ارزش افزوده‌ای که نصیب کارفرما می‌شود تا این اندازه زیاد است، چلاندن هزینه‌ها با کسر از حق و حقوق کارگر، بی‌معناست و جای دفاع ندارد».

شرکت آب منطقه تهران

جناب آقای حامد قربانی

با عنایت به رای شماره ت/۱۳۹۸/۷۳۳ مورخ ۹۸/۱۲/۲۴ شعبه اول هیأت

بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان شرکت مادر تخصصی مدیریت

منابع آب ایران مبنی بر انفصال از خدمت بمدت یکسال از تاریخ ۹۹/۴/۲۲

لغایت ۱۴۰۰/۴/۲۲ و با توجه به عدم مراجعه جنابعالی که بمنزله انصراف از ادامه

همکاری تلقی و بدینوسیله اعلام میگردد، رابطه استخدامی شما از تاریخ

۱۴۰۰/۴/۲۳ با شرکت آب منطقه ای تهران قطع می گردد. بدیهی است جهت

انجام تسویه حساب به امور منابع انسانی و پشتیبانی شرکت مذکور مراجعه

نمائید.

شرکت آب منطقه‌ای تهران

آب هست، ناپروای همیشه...